(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 8, 24. årgang, oktober 2022 - Pris 35 kr.

INTERVIEW MED DASAVATARA PRABHU

INTERNATIONAL BESTSELLER AF RADHANATHA SWAMI UDGIVES PÅ DANSK

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Kartika og Govardhana Puja mm.

Nyt fra Hare Krishna er tilbage igen. Forsidebilledet er af Dasavatara Prabhu, der er fra Tyskland og har været med i Srila Prabhupadas ISKCON siden 1980. Han tilbragte ti år i Danmark og resten af Skandinavien i 1980erne og har netop været tilbage til Skandinavien for første gang i 30 år. Vi bringer et interview med ham, hvor han fortæller om sin tid i ISKCON's begyndelse i Danmark, og hvordan det er at være tilbage efter så mange år. Se side 6.

På side 3 fortsætter Prabhupada med sin kritik af moderne videnskabsmænd og deres uvidenskabelige materialisme, og på side 10 afsluttes interviewet fra sidste nummer med historikeren og indologen Dr. Basham. Blandt det øvrige læsestof skal det nævnes, at vi har en kort omtale af Kartika, der starter den 9. oktober, såvel som af Diwali, Govardhana Puja og Srila Prabhupadas bortgang sidst på måneden. Alle er meget vigtige dage og begivenheder, som vi alle opfordres til at drage fuld fordel af ved at fejre og markere efter alle kunstens regler.

Må vi alle fortsætte med at huske på Krishna og aldrig glemme Ham! Ld.

KALENDER

Søndag 2.10	Durga Puja
Onsdag 5.10	Ramacandra Vijayotsava
	Sri Madhvacaryas fremkomst
Torsdag 6.10	Ekadasi (maha-dvadasi, faste fra korn og bønner for Pasankusa Ekadasi)
	Srila Raghunatha Dasa Gosvamis bortgang
	Srila Raghunatha Bhatta Gosvamis bortgang
	Srila Krishnadasa Kaviraja Gosvamis bortgang
Fredag 7.10	Bryd fasten mellem 7:23–11:05
Søndag 9.10	Sri Krishna Saradiya Rasayatra
	Sri Murari Guptas bortgang
	Laksmi Puja
	Caturmasyas fjerde måned begynder (faste fra urad-dal i en måned)
Fredag 14.10	Srila Narottama Dasa Thakuras bortgang
Mandag 17.10	Radhakundas fremkomst, snana dana Bahulastami
Onsdag 19.10	Sri Virabhadras fremkomst
Fredag 21.10	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Rama Ekadasi)
Lørdag 22.10	Bryd fasten mellem 7:54–11:13
Tirsdag 25.10	Dipa dana, Dipavali (Kali Puja)
Onsdag 26.10	Go Puja. Go Krda. Govardhana Puja.
	Bali Daityaraja Puja
	Sri Rasikanandas fremkomst
Torsdag 27.10	Sri Vasudeva Ghosh' bortgang
Fredag 28.10	Srila Prabhupadas bortgang
Tirsdag 1.11	Gopastami, Gosthastami
	Sri Gadadhara Dasa Gosvamis bortgang
	Sri Dhananjaya Panditas bortgang
	Sri Srinivasa Acaryas bortgang
Onsdag 2.11	Jagaddhatri Puja
Fredag 4.11	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Utthana Ekadasi)
	Srila Gaura Kisora Dasa Babajis bortgang

INDHOLD

2 Kalender & redaktionelt

3 Srila Prabhupadas side

6 Interview med Dasavatara Das

10 Vaisnava-etikette

12 Teologi med hjerte

15 Kartika Govardhana puja

16 Hvad vil det sige at være magtesløs

17 Rejsen hjem

19 Mere kostbar end ædelsten

20 Køkkenside

22 Brevkasse

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishna-bevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2022, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

DEN MODERNE VIDENSKABS SNÆVRE VERDEN, 2

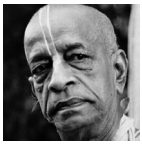

af Srila Prabhupada (Oversat af Christopher Thuesen)

I april 1973 talte Srila Prabhupada under en lang morgentur i Venice Beach, Los Angeles, om moderne videnskab og videnskabsmænd. Med filosofisk stringens, gennemgribende sund fornuft og afvæbnende bramfrihed eksponerede han, hvor snæversynede og ulogiske videnskabsmændenes alment accepterede teorier om livets oprindelse er. Blandt Prabhupadas ledsagere på hans morgenvandring var bl.a. Dr. Thoudam Singh, en organisk kemiker, der optog samtalen på bånd. Første del af samtalen bragtes i sidste nummer af Nyt fra Hare Krishna.

Karandhara dasa: Grundlaget for, hvad videnskabsmændene kalder "videnskabelig integritet", er, at de kun interesserer sig for, hvad man kan opfange med sanserne.

Srila Prabhupada: Så lider de under, hvad vi kalder for "Dr. Frøs filosofi". Der var en gang en frø, der havde boet i en brønd hele sit liv. En dag fik han besøg af en ven, der fortalte ham om Atlanterhavet.

"Hvad er Atlanterhavet for noget?" spurgte frøen i brønden.

"Det er et stort farvand," svarede hans ven.

"Hvor stort? Dobbelt så stort som min brønd her?" spurgte frøen.

"Det er meget, meget større" svarede vennen.

"Hvor meget større? Ti gange større end min brønd?" spurgte frøen.

På denne måde fortsatte frøen med at forsøge at gætte sig frem til størrelsen, men hvordan skulle den lille frø nogensinde kunne fatte, hvor enormt Atlanterhavet er? Vores tankevirksomhed, erfaring og evne til at spekulere vil altid være begrænset. Frøens eneste målestok var den brønd, han havde boet i hele sit liv. Brønden var det eneste, han kunne sammenligne med. På samme måde forsøger videnskabsmændene at bedømme den Absolutte Sandhed, årsagen til alle årsager, med deres uperfekte sind og sanser, og dermed har de ingen chance for at gennemskue verdens sande natur. Videnskabsmændenes primære fejltagelse er, at de drager deres konklusioner via induktion. Hvis en videnskabsmand ønsker at afgøre, hvorvidt alle mennesker er udødelige gennem induktionsprocessen, må han nærstudere alle verdens borgere for at vide, om en eller flere blandt os er udødelige. Videnskabsmændene siger: "Vi godtager ikke udsagnet om, at alle mennesker er dødelige. Der kan være folk blandt os, der er udødelige. Vi har ikke kendskab til samtlige individer. Hvordan skal vi så kunne konkludere, at mennesket er dødeligt?" Denne tankegang kaldes induktion. Deduktion betyder derimod, at din far, din underviser eller din *guru* fortæller dig, at mennesket er dødeligt, og at du tror ham på ordet.

Dr. Singh: Der er altså en opadstigende og en nedadstigende måde at opnå viden på?

Srila Prabhupada: Korrekt. Den opadstigende proces vil aldrig kunne give noget ordentligt resultat, for den baserer sig på information, der opfanges gennem sanserne, og sanserne er uperfekte. Derfor godtager vi den nedadstigende viden.

Gud kan ikke forstås gennem induktion. Derfor er Han kendt som *adhoksaja*, hvilket betyder "ukendelig gennem direkte opfattelse". Videnskabsmændene påstår, at der ikke er nogen Gud, fordi de forsøger at forstå Ham igennem direkte opfattelse. Men Han er *adhoksaja*! Derfor kender videnskabsmændene ikke til Gud, for de er ikke bekendte med metoden til, hvordan man

opnår kendskab til Ham. For at forstå transcendental videnskab må man henvende sig til en åndelig mester, ydmygt høre, hvad han har at sige, og tjene ham. Herren Krishna forklarer dette i *Bhagavad-gita* (4.34) med ordene *tad viddhi pranipatena pariprasnena sevaya.*

Dr. Singh: Der er et videnskabsmagasin ved navn *Nature*. Det indeholder artikler om naturprodukter såsom planter og dyr, men det nævner ikke Gud – kun naturen.

Srila Prabhupada: Hvis vi korrekt observerer, at planterne skabes af naturen, må vi samtidigt spørge: "Hvordan blev naturen skabt?" At stille dette spørgsmål kræver intelligens.

Dr. Singh: Det falder ikke videnskabsmændene ind.

Srila Prabhupada: De er altså fjolser. Så snart vi nævner naturen, må det næste spørgsmål være: "Hvis natur?" For eksempel taler jeg om min natur, og du taler om din natur. Så snart natur nævnes, må man derfor spørge: "Hvis natur?"

Natur betyder energi, og så snart emnet falder på energi, må man indrømme, at der findes en energikilde. For eksempel er et kraftværk kilde til elektrisk energi. Elektricitet skabes ikke ud af den blå luft. Først må et kraftværk og en generator bygges. Ligeledes står der i Vedaerne, at Krishna styrer den materielle natur.

Dr. Singh: Du siger altså, at videnskaben tager udgangspunkt et sted i midten og ikke fra begyndelsen?

Srila Prabhupada: Lige netop. De er uvidende om ophavet. Videnskabsmændene starter fra et sted, men hvor kommer det sted fra? Det ved de ikke til trods for deres gennemgribende undersøgelser. Man må anerkende, at den oprindelige kilde er Gud, der besidder al mystisk kraft, og fra Hvem alting udstrømmer. Han siger Selv i *Bhagavad-gita* (10.8), *aham sarvasya prabhavo mattah sarvam pravartate:* "Jeg er kilden til alle åndelige og materielle verdener. Alt kommer fra Mig." Vores konklusioner baserer sig ikke på blind tro. De er i allerhøjeste grad videnskabelige. Stof kommer fra liv. I liv – i oprindelsen – er der utallige materielle ressourcer. Det er skabelsens store mysterium.

Moderne videnskabelig forskning er præcis ligesom *sankhya*-filosofi, hvilket betyder analyse af de materielle elementer. *Sankhya* betyder "at tælle". Vi er til en vis udstrækning også *sankhya*-filosoffer, for vi tæller og analyserer de materielle elementer. Her har vi jord, her har vi vand, her har vi luft, her har vi solskin, her har vi ild. Ydermere kan jeg tælle sindet, intelligensen og egoet. Længere end egoet kan jeg ikke tælle. Men Krishna siger, at der er en eksistens hævet over egoet, og at den eksistens er livskraften – sjælen. Det er denne viden, videnskabsmændene overser. De tror, at livet blot består af en kombination af materielle elementer, men det afviser Krishna i *Bhagavad-gita* (7.5). *Apareyam itas tv anyam prakrtim viddhi me param*: "Hævet over denne lavere natur besidder Jeg en højere energi." Den lavere energi består af de materielle elementer, og den højere energi består af det levende væsen.

bhumir apo nalo vayuh
kham mano buddhir eva ca
ahankara itiyam me
bhinna prakrtir astadha

"Jord, vand, ild, luft, æter, sind, intelligens og falsk ego – alt i alt udgør disse otte mine adskilte materielle energier." (*Bg*. 7.4) Krishna forklarer her i *Bhagavad-gita*, at *vayu* (luft) skabes af Ham, og *kham* (æter) er finere end luft. Sindet er finere end æter, intelligensen er finere end sindet, og sjælen er finere end intelligensen. Det er videnskabsmændene ikke klar over. De opfatter kun de grove ting. De nævner *vayu*, men hvor kommer *vayu* fra? Hvor kommer denne luft fra?

Dr. Singh: Det er de ikke i stand til at svare på.

Srila Prabhupada: Men vi har et svar. Vi ved, at luft kommer fra *kham* (æter), at æter kommer fra sindet, sindet fra intelligensen, og intelligensen kommer fra Krishnas højere energi, sjælen.

Dr. Singh: Studeres både de højere og lavere energier inden for *sankhya*-filosofien?

Srila Prabhupada: Nej. *Sankhya*-filosofferne kender ikke til den højere energi. De analyserer blot de materielle elementer, akkurat ligesom videnskabsmændene. Hverken videnskabsmændene eller *sankhya*-filosofferne har kendskab til sjælen. De analyserer udelukkende Krishnas materielle energi.

Dr. Singh: Kan man sige, at de analyserer de skabende materielle elementer?

Srila Prabhupada: Materielle elementer er ikke skabende! Sjælen er skabende. Ingen er i stand til at skabe liv kun ved hjælp af stof, og stof kan heller ikke skabe sig selv. Du, et levende væsen, kan blande ilt og brint for at skabe vand. Men stoffet i sig selv har ingen skabende kraft. Hvis du placerer en flaske brint nær en flaske ilt, vil de så automatisk blande sig uden din hjælp?

Dr. Singh: Nej, kun hvis en person vælger at blande dem.

Srila Prabhupada: Netop, den højere energi – det levende væsen – er påkrævet. Ilt og brint tilhører den lavere energi, men hvis den højere energi blander dem, kan de blive til vand.

Den lavere energi kan intet på egen hånd. Dette hav [Stillehavet] er mildt og roligt. Men hvis en større kraft – luften – skubber til havet, dannes der høje bølger. På samme måde findes der en kraft, der er større end vinden, en kraft, der er større end den osv., indtil vi når til Krishna, den største kraft. Dette er sand forskning. Lad os antage, at et tog er i gang med at starte op. Lokomotivet trækker i den ene vogn, der trækker i den næste osv., indtil hele toget er sat i bevægelse. Hele bevægelsen muliggøres af togføreren, et levende væsen. I den kosmiske skabelse giver Krishna ligeledes det første skub, og derved dannes hele kosmos igennem en serie af mange efterfølgende skub. Det forklares i *Bhagavad-gita* (9.10) med ordene *mayadhyaksena prakrtih suyate sa-caracaram*: "Denne materielle natur fungerer under Min ledelse og frembringer alle bevægelige såvel som ubevægelige skabninger, O Kuntis søn." Lidt længere inde i samtalen siger Han:

sarva-yonisu kaunteya
murtayah sambhavanti yah
tasam brahma mahad yonir
aham bija-pradah pita

"Alle livsarter muliggøres ved at blive født i denne materielle natur, og Jeg er den sædgivende fader." (*Bg*. 14.4) Hvis vi for eksempel sår et banyanfrø, vil et kæmpetræ med tiden vokse frem og skabe millioner af nye frø. Fra hvert af disse frø kan endnu et træ vokse frem og igen skabe millioner af nye frø osv. Altså er Krishna den oprindelige sædgivende fader.

Desværre observerer videnskabsmændene kun den umiddelbare årsag. De opfatter ikke den oprindelige årsag. Der er to årsager – den umiddelbare og den oprindelige. Krishna beskrives i Vedaerne som *sarva-karana-karanam* [*Bg*. 5.1], årsagen bag alle årsager. Forstår man årsagen bag alle årsager, forstår man alt. *Yasmin vijnate sarvam evam vijnatam bhavati:* "Hvis man kender til den oprindelige årsag, vil man samtidigt automatisk have kendskab til de efterfølgende årsager." Selv om videnskabsmændene leder efter den oprindelige årsag, vil de ikke anerkende, at Vedaerne, der indeholder perfekt viden, beskriver den oprindelige årsag. De holder sig til deres delvise, uperfekte viden.

(Fortsættes i næste nummer)

JEG VAR EN AF PIONERERNE

INTERVIEW MED DASAVATARA PRABHU

interviewet af Lalitanatha Dasa

Danmark havde besøg i september af Dasavatara Prabhu, der var en af de første hengivne i Danmark i 1980erne. Han kom oprindeligt fra det, der dengang var Østtyskland. Her mødte han de første hengivne og blev selv hengiven af Krishna og Prabhupada. På grund af den politiske situation flygtede han til Vesttyskland, fik politisk asyl og gjorde derefter tjeneste i Vesttyskland og Skandinavien i ti år, indtil han vendte tilbage til Østtyskland, da kommunismen faldt. Jeg bad ham tale frit fra leveren om sin tid her, og hvordan det er at være tilbage.

Jeg kom til Vesten i januar 1980. Jeg boede først på Schloss Rettershof i Tyskland i nogle måneder, hvor jeg var med til at hjælpe med BBT. Jeg tror, de arbejdede på Fjerde Bog i *Srimad-Bhagavatam* og også på *Caitanya-caritamrta*. Så rejste jeg i nogle måneder med Sacinandana Maharaja, Ashok Kumar og Ramsraddha. Vi havde en gul bus og rejste rundt til forskellige festivaler. De spillede *bhajanaer,* og jeg distribuerede *prasadam*.

En dag sagde Ashok Kumar, at jeg skulle tage til Danmark og København, hvor Devamrta Swami ville have mig til at komme. Jeg tog et tog fra Hannover og ankom til banegården i København. En hengiven fra Sydamerika tog imod mig, og vi tog ud til templet, der lå på Amager på Korfuvej 9, mener jeg. Det var søndag og søndagsfest. Jeg fik noget *prasadam*, og en *brahmacari* viste mig, hvor *brahmacari-asramaen* var, og hvor jeg kunne lægge mine ting. Kort efter gik jeg i seng, for jeg var træt efter festivalen og rejsen.

Næste morgen sagde Devamrta Swami, at jeg skulle tage på *sankirtana* med Aristahe og sælge grammofonplader i Hillerød. Jeg svarede, at det kunne jeg ikke, for jeg havde ikke engang rent tøj at tage på. Han sagde, at det var ikke noget problem. Jeg kunne låne en skjorte af ham og vaske mit tøj om aftenen. Så efter morgenmaden tog vi toget. Jeg havde aldrig været i Danmark før og kunne ikke et ord dansk, men der var jeg på gågaden i Hillerød. Jeg skulle sælge disse grammofonplader til danskere, der ikke forstod tysk, og jeg talte ikke engang engelsk. Ved middagstid mødtes jeg på togstationen med Aristahe, der spurgte, hvordan det gik. Jeg svarede, at det ikke gik: ”Jeg kan ikke forstå disse mennesker, og de kan ikke forstå mig. Hvordan skal jeg sælge dem noget, hvis vi ikke kan kommunikere?” Han grinede og sagde, at han ville skrive et *mantra* til mig på dansk. Så kunne jeg bare læse det op, og måske ville folk forstå mig. Det gik lidt bedre på den måde om eftermiddagen. Vi mødtes igen om aftenen for at tage tilbage til templet, og han spurgte mig, hvor mange jeg havde solgt. 21 svarede jeg. Han blev overrasket, for han havde kun solgt otte. Det var min første oplevelse af min første dag i Danmark.

Fra da af gik vi på gaden stort set hver dag. Vi tog med tog til steder i København og på Sjælland for at sælge grammofonplader. På det tidspunkt var der kun to indviede danske hengivne, Payonidhi og Kamsari. De andre hengivne var fra alle andre steder såsom Janesvara fra Sverige og Vaidyanatha fra Tyskland, og Devamrta Swami var der også.

Vi solgte grammofonplader i nogen tid, og så en dag fik vi at vide, at nu havde vi fået en bog. Nu kunne vi faktisk sælge bøger, så folk kunne læse noget om filosofien. Det var et lille sæt på tre bøger inklusive *Sri Isopanisad.* Om søndagen pakkede vi bøgerne i æsker, og resten af ugen gik vi ud og solgte dem. Det gik for sig i nogle måneder. Efter at have distribueret så mange grammofonplader og bøger sagde Devamrta så en dag, at nu havde

vi penge nok til at købe en bil. Han købte en Toyota Hiace, der var indrettet med indbyggede rum, hvor bøgerne kunne lægges ned i. Vi lagde nogle plader ovenpå, så vi kunne sove og have vores bagage der.

På den måde begyndte vi at rejse på *sankirtana*, ikke kun på Sjælland, men også til Fyn og Jylland. Vi var væk i en uge ad gangen fra søndag aften og kom tilbage til København lørdag middag for at møde de andre hengivne på gaden til *harinama*. De havde instrumenter og *prasadam* med, og så gik vi igennem gågaden og sang og inviterede folk til søndagsfesten. Efter søndagsfesten tog vi af sted igen.

Hvis jeg husker rigtigt, var vi i begyndelsen Janesvara, Payonidhi og mig. Janesvara var chefen og den eneste, der havde et kørekort, så han kørte altid og tog sig af pengene og sørgede for vores indkvartering. Vi boede altid på et vandrehjem et eller andet sted. Payonidhi gjorde bilen ren og pakkede bøger, og jeg var kok. Jeg stod for indkøb og madlavning. Den stod på *kichari* hver dag. Lidt senere kom Pancamukha og så Adideva. Pancamukha blev kun et par måneder hos os, for Devamrta Swami ville have ham til at hjælpe med at oversætte bøgerne til dansk hjemme i København.

På den måde var vi på *sankirtana*. Jeg kan ikke huske i hvor lang tid. Men så en dag sendte Devamrta Swami mig til Bergen i Norge, fordi en engelsk hengiven, Ravi, der var gift med en dansk kvinde, Lila-sakti, var der. De havde fået et hus af to norske hengivne, Tilakanatha og Vaisnavi, der havde tilbudt ISKCON, at de kunne bruge det som tempel. Det var et smukt hus med en fantastisk udsigt. Jeg var så der i en periode og solgte på samme måde grammofonplader mm. hver dag.

Jeg mener, jeg kom tilbage til Danmark i slutningen af 1983. På det tidspunkt havde ISKCON købt et rækkehus ved Svanemøllen på Østerbro til tempel. Tempelrummet var nede i kælderen og havde ingen vinduer. Vi lydisolerede det, så vi kunne have nogle meget livlige *kirtanaer* der, for vi havde naboer til begge sider. Kvinderne boede ovenpå, men der var intet bad der, så vi satte et brusebad op nede i kælderen ved siden af tempelrummet. I forbindelse med istandsættelsen der havde jeg et uheld, hvor jeg fik en metalsplint i øjet. Jeg måtte på skadestuen og få den ud, og siden da har jeg haft et dårligt højre øje og måttet gå med briller.

Jeg havde en god tid i Skandinavien i 1980'erne. Jeg var blandt andet i tre-fire år på gården i Brørup, der vistnok blev købt i 1986, og stod også for templet i Aarhus en overgang. Jeg forlod Skandinavien i 1990 og tog tilbage til Østtyskland, hvor jeg oprindeligt kommer fra. Jeg tror, det var i november, at Berlinmuren faldt, og Østtyskland var åben. Min kone og jeg tog Leipzig, hvor vi havde et lille prædikecenter.

Så nu er jeg her i Danmark i 2022 over 30 år senere, og tingene har ændret sig. Det er rart at se, at de fleste af bøgerne er der på dansk. Jeg har mødt så mange hengivne, som jeg husker fra gamle dage, og nu er der også andre hengivne her. Tingene foregår, mange indere er begyndt at komme, tingene har ændret sig. Der er ikke kun *sankirtana*-hengivne eller *brahmacarier*. Templet er ikke mere bare et sted, hvor vi sover, og hvorfra vi går ud for at udføre vores mission, men det er mere som et rigtigt tempel, en offentlig institution, hvor folk kan komme hver dag, medbringe noget til Krishna og deltage i programmer. Det var rart i går at se alle de skolepiger, der kom her. Måske har de et eller andet om religion i skolen, og så kommer de til Hare Krishna og får en præsentation og noget *prasadam* og kan stille nogle spørgsmål.

Tingene har ændret sig fra dengang, og det er rart at se, at der nu er faste programmer, og folk har mulighed for at komme og deltage. De har dette blad, de kan læse, hvis de vil forstå nogle anderledes filosofiske pointer, så det er meget, meget opmuntrende at se for os, der var der i begyndelsen og brugte vores tid og energi. Vi kan forstå, at det ikke var for ingenting, men begyndelsen til noget godt,

der har udviklet sig gennem årene og årtierne. Jeg tror, det vil fortsætte sådan og udvikle sig endnu mere. Jeg tror, flere og flere mennesker vil komme til Krishnabevidsthed, for de forstår værdien og fordelene ved det. Jeg tror, at dette er et reelt alternativ for mange mennesker, og det er fascinerende at se, hvordan tingene vil udvikle sig, hvordan Krishnabevidsthed vil brede sig endnu mere alle steder i hele verden og også i Danmark. Hvordan dette præcist vil ske, ved vi ikke, men det vil ske på den ene eller anden måde, og det er rart at være en del af dette og at deltage og have noget med det at gøre. Jeg vidste ikke, hvad jeg skulle forvente, før jeg nu kom hertil igen. Jeg vidste ikke, hvad der var sket med den danske *yatra*, og hvordan den havde udviklet sig gennem årene. Men det er opmuntrende at se.

Ld: Hvordan ser du din egen fremtid?

Dasavatara: Jeg aner det ikke. Vores datter bor på Almviks Gård i Sverige. Hun har været der siden april og kan lide det og vil meget gerne blive der. Men hvad der skal ske med mig selv, ved jeg ikke. Jeg har nu rejst rundt i tre og en halv uge i Skandinavien, og det har været en meget interessant og dejlig oplevelse. Jeg bliver mindet meget om mine ti år i Skandinavien. Hvem ved, måske forlader jeg Tyskland og og kommer tilbage til Skandinavien. Jeg ved det ikke. Jeg tror, det kan ske. Jeg taler en lille smule skandinavisk og har stadig så mange kontakter her, så lad os se, hvad Krishnas plan er. Vi har alle brug for en mission i livet. Vi har alle brug for at gøre noget værdifuldt.

Ld: For 40 år siden havde vi en forestilling om, at hele verden snart ville være Krishnabevidst. Hvis vi var blevet spurgt dengang, hvordan vi troede, verden ville være om 40 år, ville vi helt sikkert have svaret, at så vil hele verden være Krishnabevidst. Men sådan er det ikke gået. Er du skuffet over det?

Dasavatara: Det er ikke sket endnu, nej. Det tager lidt længere tid, end vi troede. Når vi er ungdommelige og fulde af entusiasme og motiverede, tror vi, at om ti år vil hele verden synge Hare Krishna. Selvfølgelig ville det være rart, hvis dette ville være sket, men nu forstår vi, at det tager lidt længere tid. Det kan måske tage et par århundreder i stedet for et par årtier. På den måde er vi ikke resultatbevidste. Vores succes måles ikke i, hvor mange templer eller hvor mange hengivne der er. En moden tilgang er, at vores succes er, at vi forsøger at sprede Krishnabevidsthed, men det er ikke op til os at bestemme, hvor hurtigt eller hvor langsomt dette sker. Det tager den tid, det tager, så det bør ikke afskrække os. Det er ikke os, der styrer det. Det er ikke en god idé at måle succes i antallet af templer eller hengivne.

Og hvordan ved vi, hvor mange personer vi har påvirket og inspireret? Jeg kan fortælle dig, at jeg var i Oslo for to uger siden til *Janmastami*. Der mødte jeg en dame, der fortalte, at hendes bror plejede at bo i Nordnorge. I 1985 var der nogle munke, der rejste rundt der og solgte bøger, og han fik en. Jeg fortalte, at det kunne have været mig, der solgte ham bogen, eller måske var det Tapasa eller Pranava, som jeg rejste rundt med. Hun svarede, at det var så godt, at jeg gjorde det, for han gav hende denne bog. Hun havde haft den liggende længe, men på et tidspunkt tænkte hun, at hun måske skulle læse den. Så læste hun bogen og kunne lide den, og nu er hun i tre-fire år kommet fast til templet. Hun er i bund og grund en del af fællesskabet, der hjælper til med søndagsfesten. Hun sagde, at det var så dejligt, at jeg gjorde det, for ellers ville hun måske aldrig have hørt noget om Krishna. Nogle gange tager det lidt længere tid. Vi var der i 1985, og nu er det 2022. Hun er kommet i tre eller fire år, så det tog nogle årtier, før hun læste bogen og kunne lide den og værdsatte den og ville være mere involveret i Krishnabevidsthed.

På tysk taler vi om en tidsindstillet bombe. Det kan tage noget tid, før den antændes og eksploderer, men hvad ved vi, hvor lang tid det tager med disse bøger, vi har distribueret? Hvem vil de møde, som skal læse dem, og

hvor lang tid vil det tage, før de ændrer livet for én, vi ikke kender? Det er lige meget for os. Vi har sået frøene, og Krishna vil tage Sig af dem. De vil vokse før eller siden, så vi bør ikke være knyttede til resultatet, men bare være tilfredse med, at vi fik lov til at gøre noget for at deltage og bruge vores ungdommelige tid på en måde til gavn for andre mennesker. Hvordan dette vil manifestere sig præcist, får vi se. Vi er bare tilfredse med, at vi kunne deltage og gøre noget.

Når jeg nu husker og ser tilbage, tænker jeg, at jeg var der. Jeg var en af pionererne. Jeg var en af soldaterne. Jeg var en af de første i Danmark, da det første tempel blev startet. Det er en god følelse. Så får man en lille ide om, hvordan Prabhupada må have haft det, da han kom til Amerika. Han vidste ikke, hvad han skulle forvente. Han sådede frøene og fortalte folk om Krishna. Så startede han et tempel i New York og derefter i San Francisco og Los Angeles. Så tog nogle til Europa, og så blev det en verdensomspændende bevægelse. Prabhupada må have nydt at se, hvordan hans første bestræbelse var tilsyneladende så ubetydelig – en gammel mand med nogle bøger på vej til Amerika – og inden for så kort tid udviklede det sig til en verdensomspændende bevægelse. Det er en god fornemmelse. Vi var der og prøvede at gøre noget, og nu udvider det sig og vokser. Det giver en vis tilfredsstillelse, at jeg gjorde noget af værdi. Jeg spildte ikke min tid.

VAISNAVA-ETIKETTE, 7

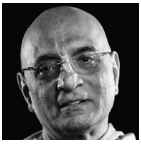

af Bhakti Caru Swami

I dette syvende afsnit om vaisnava-etikette fortsætter Bhakti Caru Swami med at advare mod forseelser imod hengivne.

Vaisnava-aparadhaer

"I Krishnabevidsthed er hvert menneske så vigtigt, fordi alle en hengivens aktiviteter til Herren Krishna er gavnlige for alle levende væsener." (SP-brev til Sivananda den 15. juni 1969)

En vaisnavas storhed: citater fra Hari-Bhakti-Vilasa

"Hengivne af Hari er meget sjældne i Kalis tidsalder. Den hengivnes position er mere ophøjet end Herren Brahmas og Herren Rudras position. Tilstedeværelsen af en hengiven på dødstidspunktet ophøjer selv en *brahmanas* morder til den åndelige himmel." (10.86)

"Hvis en hundeæder bliver en *vaisnava*, bliver han mere ophøjet end en *brahmana*, og hvis en *sannyasi* er blottet for hengivenhed til Visnu, anses han for at være mere degraderet end en hundeæder." (10.87)

"Selv på tidspunktet for den totale udslettelse falder Visnus hengivne ikke ned. Det er derfor, Sri Hari er kendt overalt som ufejlbarlig, altgennemtrængende og uudtømmelig. Derfor er der ingen grund til at frygte en hengiven. En hengiven påfører aldrig andre smerte." (10.101-105)

"De, der tilbeder Guddommens Højeste Personlighed, Sri Hari, er de bedste af alle mennesker, og ingen er bedre end dem i de tre verdener." (10.110)

"Disse syndfrie, storsindede *vaisnavaer* renser hele skabelsen. Derfor er de endnu bedre end de forskellige pilgrimsmål." (10.118)

"De, der er Mine hengivne, er faktisk ikke Mine hengivne, men de, der er Mine hengivnes hengivne, er virkelige hengivne." (10.133)

"Mine hengivne, der har overgivet sig til Mig og er frie for tilknytning og afsky, misundelse og stolthed, synger Min pris hele tiden. De forvolder aldrig andre nogen skade. De er altid engagerede i at tilbede Mine hengivne og ivrige efter at høre om Mig. Det er dem, der altid bærer Mig i deres hjerter." (10.145-146)

Blasfemi af en vaisnava

"Du er altid opmærksom på, om du begår en forseelse. Det er en meget fin indstilling. Ved at tjene Herren Krishna og Hans repræsentant, den åndelige mester, bør vi altid bevare denne ærefrygtfulde indstilling, der betyder at være meget varsom. Denne indstilling vil befordre din Krishnabevidsthed." (SP-brev til Gopala Krsna den 21. april 1970)

Citater fra Hari-Bhakti-Vilasa:

"Når en person bespotter en *vaisnava*, mister personen sin religiøsitet, rigdom, berømmelse og børn." (10.310)

"Hvis en person slår en *vaisnava*, bespotter en *vaisnava*, viser manglende respekt for en *vaisnava*, bliver vred på en *vaisnava* eller ikke udtrykker glæde ved at se en *vaisnava*, havner personen i helvede." (10.310)

Der er fire måder at bespotte en *vaisnava* på:

1. At finde fejl hos en *vaisnava* grundet hans tilsyneladende lave fødsel.
2. At bespotte ham for hans tidligere fejl.
3. At bespotte ham for hans utilsigtede fejl.
4. At bespotte ham for de fejl, der næsten er udbedret. (fra *Harinama Cintamani*)

Hvad man bør gøre, hvis man begår *vaisnava-aparadha:*

"Hvis en person ved en tilfældighed be-

går *vaisnava-aparadha*, må personen tigge *vaisnavaen* om tilgivelse, mens personen meget inderligt holder *vaisnavaens* fødder. En *vaisnava* er meget barmhjertig, så han vil straks omfavne ham og tilgive ham for alle forseelser." (fra *Harinama Cintamani)*

At lovprise en *vaisnava*:

"Det er faktisk en hengivens opgave, at alle bør værdsætte værdien af andre hengivne. Ingen må kritisere nogen. Kritiser ikke *vaisnava*-hengivne." (SP-brev til Tamala Krsna den 19. august 1968)

"Nu hvor du er kommet til mit hus i dag, er jeg blevet herliggjort. Mit liv er blevet helt igennem vellykket. At være i stand til at se en *vaisnava* er lige så sjældent som at være så heldig at se Sri Hari. Jeg må have opnået en umådelig fromhed, der er lige så stor som Meru-bjerget. Det er derfor, jeg fik set en stor *vaisnava* som dig." (*Hari-Bhakti-Vilasa* 10.337-338)

At klæde sig som en vaisnava

Sri Caitanya Mahaprabhu sagde: "En førsteklasses *vaisnava* er ham, hvis tilstedeværelse får andre til at sige Krishnas hellige navn." (*Cc. Madhya-lila* 16.74)

Der bør ikke gås på kompromis med vores *vaisnava*-fremtræden. Vi er Srila Prabhupadas repræsentanter. Vi bør sigte efter at være førsteklasses repræsentanter. Vi skal være opmærksomme på den autentiske standard for fremtræden, opretholde den og forkynde den. I Kalis tidsalder bliver afvigelser let standarden. Vi bør være opmærksomme på dette.

Passende *vaisnava*-klæder hjælper os med at bevare den rette bevidsthed om vores identitet og ansvar i tjeneste til Srila Prabhupada og *vaisnavaerne*. *Vaisnavaers* fremtræden er attraktiv og vil lette forkyndelsesarbejdet. Det første indtryk, der oftest dannes af visuelle indtryk, er det mest langvarige. Blot at se en *vaisnava* vil rense den betingede sjæl.

Citater fra Srila Prabhupada

"Srila Prabhupada var passende klædt på som en beboer i Vrindavan. Han bar *kanthi-mala (tulsi*-halskæde) og en simpel bomulds-*dhoti*, og han gik med *japa-mala* (bedeperler) og et gammelt *cadar* eller sjal. Hans teint var gylden, hans hoved kronraget, han havde en *sikha* på den bagerste del af hovedet, og hans pande var dekoreret med den hvidlige *vaisnava-tilaka*. Han bar spidse hvide tøfler, hvilket ikke var ualmindeligt for *sadhuer* i Indien. Men hvem i New York havde nogensinde set eller drømt om nogen, som så ud som denne *vaisnava*? Han var muligvis den første *vaisnava-sannyasi*, der ankom til New York med en kompromisløs fremtræden." (*Lilamrta*, Bind 2, s. 7)

Hændelsen med en vaisnava med tilaka på en muslimsk fabrik:

"Der var engang en fabrik i Indien, hvor alle arbejderne var hinduer, og de fleste af dem *vaisnavaer*. *Vaisnavaerne* var derfor frie til at bære deres *vaisnava-tilaka*-mærker på arbejde, og de gik også med andre former for *vaisnava*-udstyr i deres daglige virke. Men efter nogen tid fik fabrikken ny ledelse, og den nye indehaver var muslim. Da den muslimske ejer overtog virksomheden, erklærede han, at han ikke længere ville tillade arbejderne at møde på arbejde med *vaisnava-tilaka* på. De fleste af arbejderne adlød, og på den givne dato, som ejeren havde annonceret for ændringen, dukkede de op på fabrikken uden deres *tilaka*. Én medarbejder mente dog, at han ville tage chancen og i stedet afhænge af Krishna. Så han mødte på arbejde med et meget klart, hvidt *tilaka*-mærke påført. Efter at have set alle arbejderne samlet sagde den nye muslimske indehaver: "Denne ene hengivne, der har båret *vaisnava-tilaka*, er meget modig. Han kan få lov til at fortsætte med at bære *tilaka* på arbejde. Men for alle andre er det forbudt at bære det mere." (Srila Prabhupada Nectar 3.6)

(Fortsættes i næste nummer)

TEOLOGI MED HJERTE, 2

INTERVIEW MED PROFESSOR A. L. BASHAM

af Subhananda Dasa

Dette er anden del af interviewet med Professor A. L. Basham fra Back To Godhead Magazine. Første del bragtes i sidste nummer.

Subhananda: Vil du forklare lidt mere detaljeret om de to store, modstridende skoler inden for indisk tankegang, du har hentydet til i løbet af vores samtale: den hengivne/teistiske skole kontra den ikke-hengivne/nonteistiske skole eller med andre ord indisk dualisme (*dvaita*) og indisk nondualisme (*advaita*)? Man kunne også kalde det for den personlige kontra den upersonlige tradition. Kan du komme med et bud på, måske set ud fra et psykologisk eller sociologisk perspektiv, hvorfor nogle folk bliver draget mod den upersonalistiske skoles monisme? Hvad søger disse mennesker? Hvilken type behov kan tilfredsstilles via dette filosofiske standpunkt?

Dr. Basham: Der er psykologiske indflydelser på spil. Ser du, vi befinder os i en dybt urolig tidsalder, en alder fuld af frygt for, at voldsomt frygtelige katastrofer vil udspille sig i verden såsom Tredje Verdenskrig, økonomisk depression, udtømning af ressourcer, sociale uroligheder, nedbrydelse af moralske værdier osv. Frygt i alle former og afskygninger huserer og stammer fra "besiddelsessamfundet" og "tilladelsessamfundet". Denne dybe usikkerhed og angst fører til en fornemmelse af, at man må negere eller transcendere sin individualitet, for hvis man ikke længere har en personlighed, et selv, kan man ikke lide, for så er der intet selv til at være bevidst om lidelsen. Derudover antyder *advaita*-formlen "*atman* er lig Brahman" [den individuelle sjæl er identisk med Oversjælen], at du er hele universet samt alle dets bestanddele. Dette er, om du vil, ikke andet end en raffineret form for egoisme. Det tilfredsstiller trangen til individualitet samtidig med, at det giver vedkommende håb om, at personen vil blive frelst fra alle det begrænsede selvs lidelser ved at give afkald på det specifikke, kropsliggjorte individ.

Subhananda: Så du siger, at der er to årsager til, at folk drages mod den upersonlige konklusion. Den ene er frygten for en åndelig personlig identitet, og den anden er en slags ultimativ egoisme, et ønske om at blive Gud.

Dr. Basham: Ja, det er sådan, jeg ser det.

Subhananda: I en kommentar til et vers i *Bhagavad-gita* skriver Srila Prabhupada, at de, der oplever lidelse i verden, konkluderer, at lykke kun kan opnås, når man som sådan er komplet frigjort fra personlig identitet, fordi det var som individuelle, personlige jeg'er, at smerten oplevedes.

Dr. Basham: Ja, de ønsker at eliminere deres identitet. Hvis man ikke er et individ, kan man ikke lide. De ønsker at slippe af med sig selv, fordi de er bange for at være en person. Det er en dyb, kosmisk frygt, en frygt for hele universet. Den frygt endevendes af eksistentialistiske filosoffer såsom Heidegger og Sartre.

Subhananda: Det lader til, at du har en forkærlighed for de dualistiske og teistiske traditioner. Hvad er det, der drager dig mod store *vaisnava*-teologer som Ramanuja og Madhva?

Dr. Basham: Jeg drages mod deres lære, fordi de giver plads til personlighed i deres ver-

densanskuelse – Guddommens Personlighed og personligheden hos de individuelle sjæle, der er Guds børn og altid er tilstrækkeligt individualiserede til at anse sig selv som Guds skabninger. Hvad den faktiske sandhed bag Ramanujas verdensbillede er, ønsker jeg ikke at tage op her. Men det er sandelig et langt mere attraktivt univers for mig end Sankaras. Det er langt mere psykologisk tilfredsstillende for mig.

Subhananda: Hvorledes?

Dr. Basham: Jamen, fordi verden åbenlyst ikke er "én". Den er måske én inden i Guds krop, indeholdt i Gud. Men jeg er ikke dig, og du er ikke mig, og jeg kan ikke se, hvorfor, når jeg opnår komplet *moksa* (hvilket jeg næppe gør de næste tusinde livstider), at jeg skulle fusionere med dig, og ærligt talt tror jeg heller ikke, at jeg ønsker at smelte sammen med dig. Jeg kan ikke se nogen god grund til, hvorfor jeg skulle det. Det kan være, at jeg fusionerer med Gud på den måde, at jeg nærmest føler mig ét med Gud i hengivenhed, og at jeg er inden i Gud, inden i Guds sjæl, eller at min sjæl kædes sammen med Gud. Men hvis jeg komplet mister min individualitet, kan jeg ikke se, hvordan jeg kan nyde Guds nærvær.

Subhananda: Ja, det er også vores standpunkt.

Dr. Basham: Dette er alt sammen argumenter, der går tilbage til Ramanuja og hans kritik af Sankara. Og de er yderst rammende. Sankara var muligvis en kløgtigere filosof end Ramanuja, men i sidste ende tror jeg, at Ramanuja var en bedre filosof.

Subhananda: Teologisk set er vores tradition meget lig Ramanujas.

Dr. Basham: Det ved jeg, den er. Caitanyas filosofi er nært beslægtet med Ramanujas.

Subhananda dasa: Du har placeret Krishnabevidsthedsbevægelsen inden for den bredere historiske kontekst af teistisk hinduisme, *bhakti*-traditionen. For at være mere specifik er bevægelsen, som du ved, direkte en moderne udløber af den hengivne bevægelse, der blev grundlagt i 1600-tallets Bengalen af den velkendte mystiker og helgen Sri Caitanya.

I din artikel i Encyclopædia Britannica om "Hinduismens historie" skriver du: "Gennem dens nedtoning af ritualisme, dens stærke fokus på etik samt dens glædesfyldte tilbedelsesteknik har Caitanya-bevægelsen sat sit præg på hele Bengalens måde at leve på og har også haft indflydelse andre steder i Indien." Med denne og andre pointer in mente, hvad er det mest kendetegnende og det vigtigste ved Sri Caitanyas bevægelse inden for den overordnede kontekst af Indiens religiøse historie?

Dr. Basham: Der har selvfølgelig i andre egne af Indien under Middelalderen været andre bevægelser, der mindede om Caitanyas. Det særlige var nok, at visse træk, der var karakteristiske for disse bevægelser, blev udtrykt til fulde hos Caitanyas bevægelse. Den ophørte med at udføre de traditionelle og komplicerede brahminske *yajna*-ritualer, da den anså dem for unødvendige for at opnå befrielse. Hvad angår "stærkt fokus på etik", underviste Caitanyas bevægelse mere intensivt i fællesskab, broderskab og næstekærlighed, end mange andre religiøse bevægelser i datidens Indien. Bevægelsen hældede derfor til ikke at skelne folk ud fra kaste. Det siges, at folk blandt alle kaster var velkomne i Caitanyas følge, og at de blandede sig med hinanden i ven- og fællesskab. Og slutteligt bevægelsens glædes- og udtryksfulde tilbedelsesmetode – dansende *kirtana* gennem byerne og landsbyernes gader og stræder. Hvis andre hindusekter har tilegnet sig denne proces, tror jeg, de har gjort det under indflydelse af Caitanya. Alt dette har ikke blot haft indflydelse på folks tilværelse i Bengalen, men også til en vis grad i resten af Indien.

Subhananda: Du nævnte tidligere, at du har deltaget i en Caitanya-*kirtana* i Kolkata. Vil du beskrive oplevelsen?

Dr. Basham: Gennem årene har jeg været vidne til adskillige Caitanya-*kirtanaer*, men jeg mindes en specifik i særdeleshed. Det var for omtrent tyve år siden. Jeg steg af et tog på Sealdah station i Kolkata ved solnedgang og

bemærkede, at der blev spillet en Caitanya-*kirtana* i et hjørne af stationspladsen.

Hvor end jeg støder på en igangværende *kirtana*, stopper jeg altid op og lytter, men ofte har jeg travlt og kan kun lytte med i et minuts tid eller to. Denne gang havde jeg ikke travlt. Jeg havde masser af tid til overs.

De hengivne havde slået et dekorativt telt op, i hvilket de havde opstillet en statue af Krishna og mange spraglede billeder af Krishna, Caitanya og mange af deres religions helgener. Scenen var oplyst med skarpe strobelys og dekoreret med talrige blomster og alskens andet pynt.

Indledningsvist var der kun få folk, men imens jeg stod og så på, samledes flere og flere folk. De sang "Hare Krishna, Hare Rama", ligesom I gør. De sang og sang og sang, indtil efter en rum tid nogle af dem begyndte at danse og kort efter dansede næsten hele flokken. Jeg tror ikke, jeg nåede så vidt som til at danse, men jeg sang med og lod mig virkelig rive med af stemningen. Jeg var der i mindst to timer. Det var en vidunderlig oplevelse.

Jeg tror godt, at du er klar over, at jeg ikke er fuldt ud i stand til at anerkende jeres doktriner om Krishnas historicitet osv. på et teoretisk og logisk niveau, men ikke desto mindre anerkender jeg den emotionelle samt spirituelle styrke bag Caitanyas bevægelse. Jeg vil aldrig glemme den intense oplevelse af opstemthed og lettelse den aften foran Sealdah station og følelsen af sikkerhed, tryghed og indre lykke, den vækkede i mig. Det stod soleklart, at alle de tilstedeværende delte samme oplevelse. Stemningen kunne ikke andet end at smitte af på mig. De tilbedende var hovedsageligt fattige folk fra den lavere middelklasse og arbejderklassefolk fra de omkringliggende bygninger og lejemål i nabolaget. De fleste førte utvivlsomt overvejende svære og begivenhedsløse tilværelser. De knoklede og havde ikke udsigt til nogen nævneværdig materiel gevinst. Alligevel kunne jeg se en så enorm lykke og forløsning fra slid og anstrengelser i deres ansigter, at jeg knapt troede mine egne øjne. For mig virker det til at være en ganske udmærket form for religiøs tilbedelse. Uanset om det, de tror på, er sandt eller falskt, gør det dem umådelig godt. Jeg er bange for, at jeg har en tendens til at have et ret så pragmatisk syn på religion.

Subhananda: Traditionen er selvklart ikke udelukkende baseret på en rensende religiøs emotionalisme, men lige så vel på en rig og sofistikeret teologi.

Dr. Basham: Ja, selvfølgelig, Caitanya havde en teologi, der blev nedskrevet af hans samtidige samt senere generationer af tilhængere. Han udviklede en sammenhængende teologi, som han formidlede mundtligt til Sine tilhængere, og som efterfølgende blev fuldt ud belyst i deres forskellige teologiske kommentarer og andre skriverier. Så naturligvis har Caitanya-traditionen sine egne logisk formulerede filosofiske og teologiske systemer, der er baseret på *Bhagavad-gita* og *Bhagavata Purana* samt Caitanyas egen indsigt. Men denne tradition er kendetegnet ved, at den tillader og opildner til, at man udtrykker sine religiøse følelser til fulde. Den påviser, at teologisk rationalitet og religiøse følelser går hånd i hånd. Teologi alene kan ikke tilfredsstille hjertet. Deri lægger *bhaktis* værdi.

Subhananda: Anser du *bhakti* som et af Indiens vigtigste bidrag til verden?

Dr. Basham: Det ville jeg mene, ja. Selvfølgelig fra et rent kvantitativt historisk synspunkt må vi sige, at buddhismen er Indiens vigtigste bidrag til verden. Buddhismen udviklede sig til at være en langt mere forkyndende religion end hinduismen og har derigennem påvirket livet og tankegangen i det meste af Asien. Om hvorvidt det er det mest spirituelt signifikante bidrag, er en anden snak. Selv om den indiske form for *bhakti* ikke har haft en stor indflydelse på resten af verden, kan vi sige, at denne kærlige hengivenhed til en personlig Gud, sådan som den udvikledes i de indiske *bhakti*-traditioner, utvivlsomt er en af Indiens bedste gaver til verden – en meget dyrebar og vidunderlig gave, hvis verden vil tage imod den.

KARTIKA, GOVARDHANA PUJA MM.

Oktober måned er i år en meget aktiv måned for *vaisnava*-hengivne. Den 9. oktober starter måneden Kartika eller Damodara. En måned fremefter indtil den 7. november tilbeder *vaisnavaer* Damodara, Krishnas form som en lille dreng, der stjæler smør fra Sin mor. Morgen og aften ofrer man et lys til Damodara og synger den smukke sang *Damodarastika*.

Der er også tre store festivaler i oktober – Diwali den 25. oktober, Govardhana Puja den 26. oktober og Srila Prabhupadas bortgangsdag den 28. oktober.

Diwali

Diwali er dagen, da Sita og Rama vendte tilbage til Ayodhya efter 14 års landflygtighed i Dandakaranyaskoven. Nu er det måske Indiens største helligdag. Butikker og private hjem er fuldt udsmykkede med levende lys overalt, og mange dekorerer deres hjem med 'rangoli', mønstre, man laver på gulve eller torvepladser med forskelligfarvede pulvere. Diwali er glædens tid, hvor alle besøger templerne sammen med familie og venner, eller man besøger hinanden og fejrer dagen sammen med Herren Rama i centrum.

Govardhana-puja

Govardhana-puja er dagen, hvor Vrindavanas indbyggere tilbeder Govardhana, sådan som Krishna fik dem til at gøre det for over 5.000 år siden. Senere blev dagen indført på ny af Madhavendra Puri, Caitanya Mahaprabhus åndelige mesters åndelige mester, da han indviede Deiteten Gopala på Govardhana-bjerget.

Srila Prabhupadas bortgang

Tirsdag den 28.10 er det Srila Prabhupadas bortgangsdag. Srila Prabhupada gik bort for 45 år siden den 14. november 1977 (da *vaisnava*-

kalenderen er en månekalender, varierer datoen fra år til år i forhold til solkalenderen). Dagen markeres i templet hele dagen, og fra kl. 17 om aftenen er der såkaldt offentligt program med læsning, diskussion af Prabhupada, *bhajana, kirtana* og *prasadam*. Faste indtil middag.

Kartika og Damodara-programmer

De hengivne i København har i mange år benyttet måneden Kartika til at afholde snesevis af små Damodara-programmer hjemme hos dem, der har haft lyst til at have et sådant program. Det kommer også til at ske i år, så hvis du og din familie gerne vil have et par timer med *bhajana*, læsning og klasse om Herren Krishna i Hans form som Damodara og tilbedelse af Damodara sammen med hengivne fra templet og forsamlingen, kan I kontakte templet (tlf. 4073 6446) eller skriv til lalitanatha@krishna.dk for at aftale tidspunkt og nærmere detaljer.

HVAD VIL DET SIGE AT VÆRE MAGTESLØS?

af Jahnu Das

Livet i den materielle verden er per definition at være magtesløs. Vi er alle i naturens vold. Vi har ingen magt over naturen. Ingen ønsker at blive syge, gamle og dø, men alligevel bliver vi påtvunget disse betingelser af naturen.

Hvis vi nyder frugterne af vores gode handlinger fra sidste liv, vil vi gladeligt overse denne tvang. Vi kan være fødte i en god familie med godt udseende, god uddannelse, vellønnet job, eller vi kan enda være adelige og få livet serveret til os på et sølvfad, men ligegyldigt hvor god vores *karma* er, og ligegyldigt hvor meget vi nyder livet, vil sygdom, alderdom og død altid vinde over os i sidste ende.

Over for naturen er vi magtesløse. I vedisk filosofi omtales livet i en material krop som lidelse, fordi alting som sagt vil ende i lidelse. Materielt set er der ingen vej uden om.

Vi har dog en fordel. Formålet med den menneskelige livsform er netop for sjælen at indse sin magtesløshed over for naturen for dernæst at søge den ultimative løsning – befrielse fra *samsara*, den endeløse cyklus af fødsel og død – og vende tilbage til Krishna.

Som åndelige sjæle hører vi hjemme hos Krishna i evighed, viden og lykke, men i vores forvildede tilstand identificerer vi os med vores krop og dens kultur og søger lykke i form af kropslig og mental tilfredsstillelse. Problemet med sansetilfredsstillelse er dog, at den altid uden undtagelse ender i sorg og lidelse.

Den eneste løsning er en åndelig løsning – at vende tilbage til Krishna. Kun på den måde kan vi overvinde vores magtesløshed over for naturen og finde tilfredsstillelse i tilværelsen.

Læg mærke til, at dette ikke er en tro, jeg her giver udtryk for. Det er et indiskutabelt faktum, at livet i en materiel krop er lidelse, og ved at føje Krishna til sit liv kan man øjeblikkeligt befri sig for denne lidelse.

Vores krop vil givetvis stadig lide. Vi kan stadig brække benet, blive syge eller miste vores kære, men når først vores sjæl har fundet tilfredsstillelse i Krishnabevidsthed, vil denne tilfredsstillelse aldrig ophøre. Vi vil aldrig mere blive berørt af kroppens lidelser.

Krishna siger:

”Denne Min guddommelige energi, der består af naturens tre kvaliteter, er svær at overvinde. Men for dem, der har overgivet sig til Mig, bliver det let at krydse hen over den.” (*Bg*. 7.14)

”Efter mange, mange liv overgiver den, der besidder virkelig viden, sig til Mig, for han ved, at Jeg er alle årsagers årsag og alt, der er til. En sådan stor sjæl er meget sjælden.” (*Bg*. 7.19)

Krishna siger videre:

”O lærde Uddhava, de, der fæstner deres bevidsthed på Mig og opgiver alle materielle ønsker, deler sammen med Mig en glæde, der umuligt kan opleves af dem, der er optagede af sansetilfredsstillelse.” (*SB*. 11.14.12)

REJSEN HJEM AF RADHANATH SWAMI

INTERNATIONAL BESTSELLER UDGIVES NU PÅ DANSK

af Jesper Frydenlund

Inden for det Krishnabevidste miljø er Radhanath Swami en fremtrædende skikkelse og har været det længe. Men også uden for det Krishnabevidste samfund er han både en anerkendt underviser, forfatter og aktivist. Som gæstetaler på universiteter som Oxford, Cambridge, Princeton, Harvard, Columbia og Stanford samt i virksomheder som HSBC, Microsoft, Facebook, Starbucks HQ, Google og Intel er han en vigtig moderne brobygger i et verdenssamfund, der er præget af splittelse, ulighed og ængstelighed. Men den rolle har det taget megen tid at kultivere, og rejsen for at nå dertil startede for mange år tilbage. Det har Radhanath Swami skrevet om i sin selvbiografi *Rejsen Hjem*.

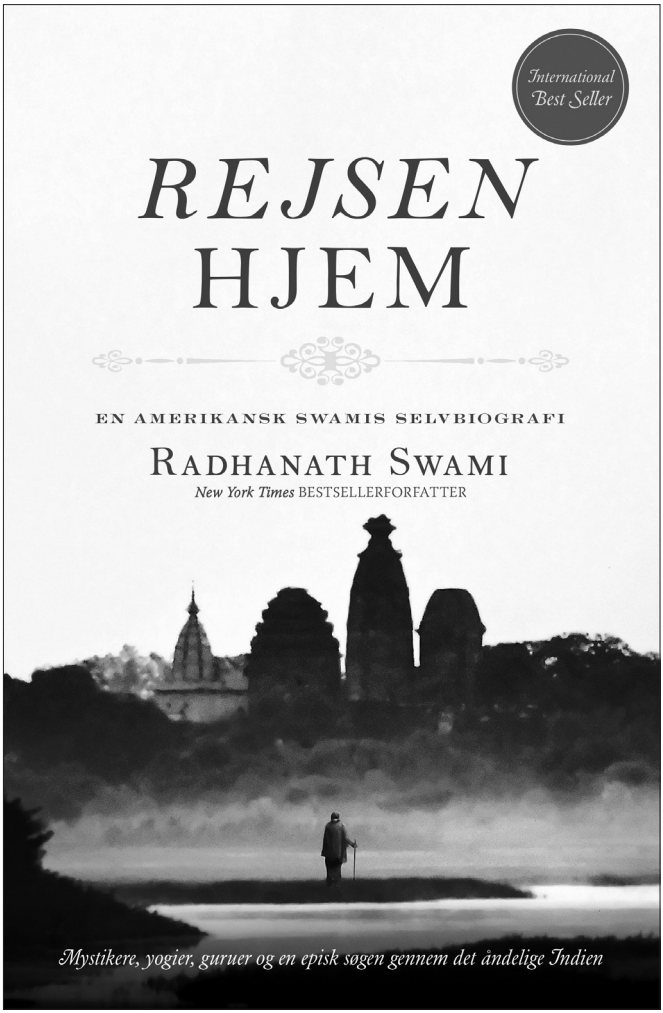

Radhanath Swami (født Richard Slavin) blev født ind i en arbejderfamilie i Chicago og var en aktiv deltager i borgerrettighedsbevægelsen i slutningen af 1960erne og begyndelsen af 1970erne. Han fandt dog hurtigt ud af, at social forvandling begynder med personlig forandring, så i en alder af blot 19 år begyndte han på en bemærkelsesværdig søgen efter en dybere mening med livet.

Uden videre betænkningstid og med mindre end 100 dollars på lommen tog han og to jævnaldrende venner til Europa for at bruge et par uger som del af den spirende europæiske modkultur. Der var kun antydningen af en plan for deres færd, og de unge teenagere erfarede hurtigt modstanden mod de rebelske hippier og flippere fra det etablerede samfund. Med modstand fra flere sider, overfald og trusler om deportering og fængselsophold tomlede de unge venner sig vej gennem Europa og endte omsider på en græsk ø, hvor en skæbnesvanger nat indtraf. I en stille meditation fik Richard kaldet som fra en indre guddommelig stemme: "*Tag til Indien.*" Et land, han knapt nok kendte endsige havde hørt om.

Måske netop derfor tog han kaldet alvorligt. Han søgte trods alt efter meningen med livet, noget, der var højere end de personlige og materielle aspirationer.

Han lod sig skille fra vennerne og igangsatte en farefuld færd alene med bogstaveligt talt livet som indsats ved at kæmpe sig vej gennem Tyrkiet, Iran, Afghanistan, Pakistan og så endelig stå foran portene til Indiens helligdom. Men selv her mødte den unge Richard modstand og blev nægtet adgang. Med stålfast beslutsomhed blev han hængende ved grænsen, til portvagten blev udskiftet, og han på ny kunne forsøge at komme ind i landet. Han fik overbevist den nye portvagt om at slippe ham ind, bl.a. ved at love, at han ville gøre noget godt for Indiens folk til gengæld. Et tårepressende kapitel i bogen og et løfte, han på alle måder indfriede mange år senere.

Eventyret, der herefter beskrives i *Rejsen Hjem*, dokumenterer hans ophold som vandrende asket, først i Himalayas skove blandt *yogier* og senere blandt en bred vifte af *guruer* og mystikere i hele Indien og Nepal. En bærende tematik i biografien er forfatterens udtalte behov for at føle sig sikker i sin tro og forankring, hans dybfølte forsøg på at lære og forstå med en stor ydmyghed og taknemmelighed. Han ønskede inderligt at vie sit liv til den rette *guru* uden risiko for ikke at kunne opretholde den forpligtelse. I sidste ende nåede han sin endelige destination i den hellige indiske by Vrindavan, hvor han fandt sin åndelige mester, Srila Prabhupada, og sin livsvej blandt *bhaktiyogierne*. Et par uger i Europa med vennerne blev til et par år i Indien og en fuldkommen forvandlet ung mand, der i en alder af blot 21 år gav sit liv til Srila Prabhupada og Sri Krishna.

Rejsen Hjem er en medrivende historie, der beskriver rejsen fra det ydre til det indre. Hans beslutsomhed som rødglødende søgende efter sandheden står helt klar, og måden, hvorpå han overvinder modstand, er tankevækkende. Der er frygtløse beskrivelser af episoder med, hvad der synes at være uoverkommelige forhindringer, og som viser, hvor langt mennesket kan nå ved engagement, overbevisning og dedikation. Bogen udmærker sig også i særlig grad ved at vise den skrøbelighed, det vægelsind og de mange fristelser og dumheder, han udsætter sig selv for, men ultimativt tager ejerskab over i jagten efter at forstå og blive et bedre menneske. At der tilmed er en stor portion humor og selvironi i mange af fortællingerne, er med til at skabe et overordentligt fint selvportræt.

The Journey Home udkom på engelsk i 2010 og er allerede oversat til over 20 forskellige sprog. Nu kommer bogen endelig på dansk fredag den 28. oktober, dagen for Srila Prabhupadas bortgang, på forlaget Screaming Books.

MERE KOSTBAR END EN ÆDELSTEN

En *sadhu* fandt engang på en vandring i bjergene en værdifuld ædelsten i en flod. Den følgende dag mødte han en anden rejsende, der var meget sulten. *Sadhuen* havde lidt mad i en pose, så han åbnede posen for at dele maden med den rejsende. Men da den sultne rejsende så den kostbare ædelsten, spurgte han *sadhuen*, om han ikke måtte få stenen i stedet. *Sadhuen* gav den straks til ham uden at tøve.

Den rejsende gik jublende videre og priste sit gode held. Han vidste, at stenen var så værdifuld, at den kunne sikre ham resten af livet. Men nogle dage senere ombestemte han sig og kom tilbage med ædelstenen til *sadhuen*.

"Jeg har tænkt over det," sagde manden til *sadhuen*. "Jeg ved, hvor værdifuld stenen er, men jeg har bestemt mig at give den tilbage til dig i håb om, at du vil give mig noget endnu mere kostbart."

"Hvad vil du da gerne have?" spurgte *sadhuen*.

"Jeg vil gerne have, at du giver mig det, du har inde i dig selv. Med andre ord vil jeg gerne have det, der gjorde dig i stand til at give mig den kostbare ædelsten uden så meget som at blinke med øjnene."

PRABHUPADAS SIMPLE KOGEKUNST

af Yamuna Devi

Den 22. oktober 1976 tog jeg til Vrindavana for at spørge Srila Prabhupada om lov til at skrive en *vaisnava*-kogebog. Under mit ophold mødte jeg Sruti Rupa, en af Prabhupadas personlige kokke, og blev inspireret af hendes dedikation til at følge Srila Prabhupadas instrukser om madlavning. Sruti Rupa er et naturtalent inden for madlavning og er udstyret med en sans for delikatesser og en vilje til at lære nyt. Jeg besøger hende en gang om året, og hver gang bliver jeg beriget med ny indsigt. Det følgende interview, det første af en række, fandt sted i Washington DC den 20. maj og i Key West, Florida, den 17. juni 1991.

Yamuna Devi: Vil du starte med at beskrive, hvad det var, der vækkede din interesse for Krishnabevidst kokkerering?

Sruti Rupa: Det var ikke kogekunsten som sådan, jeg søgte, men jeg nærede et ønske om at være nær Srila Prabhupada.

Yamuna: Hvornår var det?

Sruti Rupa: Da jeg først så ham på Bhaktivedanta Manor i 1973. At tjene ham personligt trak i mig. På en eller anden måde havnede jeg i køkkenet.

Yamuna: Kan du huske din første oplevelse med ham i køkkenet?

Sruti Rupa: Det var i Vrindavana i 1976. Der var en nordindisk grøntsagsret, som han ofte bestilte. Hans tidligere kok, Arundati, havde ikke helt styr på opskriften. Så da Palika og jeg skulle overtage embedet som hans personlige kokke, sagde Srila Prabhupada: "I morgen vil jeg gøre jer selskab i køkkenet."

Yamuna: Hvordan forløb det?

Sruti Rupa: Klokken var ca. halv tolv kort efter, at Srila Prabhupada havde afsluttet sit bad med dertilhørende massage. Køkkendørene fór op med et sus, og luften blev tyk af velduftende sandeltræsolie. Srila Prabhupada strålede, og han sagde med et smil, som blev til en klukken: "Jeg har aldrig før været i mit køkken. Her er vel nok nydeligt."

Yamuna: Hvilken grøntsagsret ville han lære jer at tilberede?

Sruti Rupa: Nordindisk *punjabi badi sabji*, en grøntsagsgryderet med stærke *urad badi* [tørrede *dal*-deller] simrende i en krydret bouillon.

Yamuna: Vil du beskrive, hvordan han tilberedte retten?

Sruti Rupa: Srila Prabhupada sad på en lav stol foran to gasblus. Jeg bar beholdere fyldte med friskmalet krydderipasta og klargjorte grøntsager. Han varmede ghee i en messinggryde over høj varme. I et raskt tempo varmede han først et par *masala*-pastaer og tilføjede derefter kartofler og blomkål, lod det hele stege kort, tilsatte derefter vand og *badi* og lod det simre, indtil grøntsagerne var blevet møre. Det var alt. Så simpelt.

Yamuna: Der går aldrig længe imellem, du nævner Srila Prabhupada. Hvilke af hans instruktioner lagde han mest vægt på?

Sruti Rupa: Renlighed, kvalitet og at undgå spild. Srila Prabhupada lærte os at være meget omhyggelige med kvaliteten og renheden af vores krydderier. For eksempel nægtede han i 1976 og -77 at anvende krydderier, der var stødte i forvejen. Alt skulle males samme dag, det skulle anvendes. Hver morgen brugte jeg halvanden time på at male adskillige pastaer med spidskommen, spidskommen og sort peber, gurkemeje, frisk ingefær og stærk chili. Gurkemejerod skal blødgøres i fem dage, før man maler den. Der er stor risiko for, at købmænd har blandet den med andre ingredienser, hvis man køber den stødt. Igennem Prabhupadas gode eksempel lærte jeg at være på udkig efter de bedste ingredienser for at sikre den bedste smag.

Yamuna: Har du besvær med at finde gode

ingredienser?

Sruta Rupa: Det er ikke let her i Key West, hvor jeg bor nu. Jeg bestiller varer med posten, og af og til kører jeg langt for at skaffe de ønskede ingredienser.

Yamuni: Det samme gør sig gældende for kokke over hele verden. I Indien rejser tempelkokkene subkontinentet tyndt for at opspore de bedste årstidsbestemte gryn, bælgfrugter og frugter til deres Deiteters tilfredsstillelse. Jeg ved, at du foretrækker økologiske varer. Hvordan kan det være?

Sruti Rupa: Der er adskillige gode grunde til at bruge økologiske produkter, og jeg er selv gået over til at anvende dem udelukkende. Duften er bedre, smagen er bedre, og de kemikalier, der anvendes i konventionelt landbrug, volder dyrene, landjorden og vandet stor skade.

Sammenlign blot smagen af økologiske vindruer, appelsiner, tomater, broccoli eller kartofler med smagen af dem, der er sprøjtet med kemikalier. Srila Prabhupada opmuntrede os til at dyrke alt selv og beskytte køerne, tyrene og landjorden. Intet kunstigt.

Yamuna: Lad mig stille dig et spørgsmål, mange folk er nysgerrige omkring. Hvad anser du for at være en sund *vaisnava*-kost?

Sruti Rupa: En kost, der er afbalanceret, årstidsbestemt, simpel, nærende og mættende. Hverdagsmåltider bør være lette og ikke svømme i smør, sukker, cremefraiche eller ghee. I Indien vil et typisk måltid bestå af kogt *dal*, ris, grøntsager og måske *capatier*. Tunge, fyldige og dybstegte retter serveres, men de reserveres til en snack i ny og næ og til højtiderne.

Yamuna: Hvad indtog Prabhupada på en typisk dag, imens du var hans personlige kok?

Sruti Rupa: Frugt om morgenen, sommetider med *sandesa* [ostekonfekt] eller mælk. Sommetider bad han om sydindiske *wada* [*urad dal* dumplings] eller *tikki* [grøntsagsdeller]. Frokost bestod af *dal*, ris, grøntsager og *capatier*, ofte tilberedt i hans etageinddelte dampkoger. Han drak gerne et glas friskpresset saft sent om eftermiddagen. Ved aftenstid drak han varm mælk og spiste en lille dessert, der var stegt i ghee. Nogle nætter spiste han *puri* [opblæste fladbrød] eller en smule stegt aubergine.

Yamuna: Hvilken retning håber du, at gastronomien inden for ISKCON bevæger sig i?

Sruti Rupa: At kokkene vil blive ved med at drage fordel af Srila Prabhupadas eksempel samt instrukser og derigennem beriges. Blot følg hans instruktioner.

Srila Prabhupadas *punjabi badi sabji*

Portioner: 6

- 2 spsk. ghee eller smør
- 1 spsk. friskrevet ingefær
- 1 spsk. spidskommen-peberpasta (se nedenunder)
- 1 spsk. korianderpasta (se nedenunder)
- ½ kg nye kartofler, skrællede og skåret i 2,5 cm^3 tern
- 1 lille blomkål, trimmet og skåret i store buketter
- 2-3 store *punjabi badi* (tilgængelig hos en indisk købmand)
- 1 l vand
- ¼ tsk. gurkemeje
- salt

Varm ghee eller smør i en gryde over middelvarme. Tilsæt ingefær og krydderipastaerne og steg, indtil de syder. Tilsæt grøntsagerne og steg i 2-3 minutter. Hæld vandet i, tilføj *badi* og gurkemeje og bring i kog.

Sæt låg på og sæt blusset på lav varme. Kog forsigtigt, indtil grøntsagerne er møre. Tilføj den ønskede mængde salt.

Det behøver ikke at tage halvanden time at lave krydderipasta. Sådan gør man:

Put 1 tsk. spidskommenfrø og ¼ tsk. sorte peberkorn i en kaffekværn eller krydderimølle og sæt den til at male. Overfør til en lille skål og hæld en spsk. vand i. Gentag processen med hele korianderfrø og en spsk. vand. Miks begge pastaer i den lille skål.

BREVKASSE:
HVORFOR HAR MAN BRUG FOR EN GURU?

Sankarsana Dasa svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishna-bevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk. Her svarer Sankarsana Prabhu på et par spørgsmål.

SPØRGSMÅL: *Hvad behov for en guru har en person, der allerede kender svarene på alle sine spørgsmål? For eksempel vil en person, der har læst Srila Prabhupadas bøger og artikler ordentligt, allerede have fået alle sine spørgsmål besvaret. Med andre ord behøver han ikke en guru.*

En anden ting er, at for den, der er 100% dedikeret til Krishna, ligger ansvaret for at få den rigtige guru mere hos Krishna end hos personen selv. Når han er klar til det, vil guruen komme til ham af sig selv. Hvis guruen aldrig kommer, er det sådan, Krishna vil have det.

SVAR: Vi må altid huske på, at Krishna ikke kun siger, at vi skal stille spørgsmål til den åndelige mester. I *Bg*. 4.34, hvor Han instruerer os om at spørge den åndelige mester, giver Han også besked på, at vi skal tjene den åndelige mester:

"Blot forsøg at lære sandheden at kende ved at henvende dig til en åndelig mester. Udspørg ham ydmygt og tjen ham. De selvrealiserede sjæle kan give dig viden, for de har set sandheden."

Det er ikke ærligt kun at tage viden fra den åndelige mester uden give ham tjeneste til gengæld. Uden udvekslingen af tjeneste mellem mesteren og eleven vil transcendental erkendelse ikke finde sted. Elevens viden vil forblive teoretisk, og han vil gradvist miste interessen for sin viden, der vil forblive tør og smagløs.

Krishna sender en *guru* til alle. Men Kali Yugas stakkels sjæle er så blinde, at de ikke kan drage fordel af Krishnas nåde i form af den åndelige mester, som Han har sendt dem.

SPØRGSMÅL: *Selv om jeg er meget tiltrukket til Krishnabevidsthed, bliver jeg let båret væk af materielle ønsker. Det viser, at jeg ikke er solidt forankret i Krishnabevidstned. Efter at have opfyldt et materielt ønske, undrer jeg mig over, hvorfor jeg så let blev revet væk. Er det virkelig muligt at slippe af med maya 100%? Hvor lang tid tog det dig at komme ud af mayas kløer?*

SVAR: Vendepunktet for at blive en vedholdende hengiven kommer, når man forstår, hvor meget Krishna, Prabhupada og den åndelige mester elsker én, og således bliver inspireret til at vie hele sit liv til deres tjeneste. Det var vendepunktet i mit åndelige liv, og det vil også være vendepunktet i dit åndelige liv, når den dag kommer.

SPØRGSMÅL: *Jeg hører det sommetider sagt, at man også kan blive perfekt gennem bhakti inden for andre religioner. Men de fleste f.eks. muslimer og kristne spiser kød, så hvordan kan de blive perfekte, når tilmed deres skrifter lærer dem at spise kød?*

SVAR: Ingen vil blive perfekt inden for deres religion, indtil de forstår, at dyr lige så meget er Guds elskede børn, som mennesker er det, og bør derfor ikke myrdes eller spises. Selv om Biblen, Koranen og Vedaerne har anvisninger på dyredrab under restriktion, er disse instruktioner kun for dem, der er dybt nedsunkne i dyredrab, for at mindske deres syndige aktiviteter, så de gradvist kan opgive dem. De, der har forstået essensen af al skriftlig visdom, opgiver materiel sansenydelse og koncentrerer sig fuldt ud om at udvikle ren kærlighed til Gud. Sådanne personer spiser ikke kød fra dyr.

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Tirsdag 25.10:	Diwali. Fest i templet fra kl. 17.
Onsdag 26.10:	Govardhana Puja. Fest i templet fra kl. 17.
Fredag 28.10:	Srila Prabhupadas bortgang. Aftenprogram fra kl. 17.

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Tirsdag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Onsdag 07.00 - 08.00
Torsdag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Fredag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.
www.govinda.dk - info@govinda.dk

Åbningstider:
Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

WEBSIDER

www.harekrishna.dk
Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk
Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk
Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnadk/sets
Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk
Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

Program i ISKCON Oslo i Oktober
Vi har program lørdager fra klokken 17-20. Kirtan, katha, arati og prasadam.
Hver søndag er det søndagsfest fra 13-16. Kirtan, katha, arati og prasadam.
Mere information er at fine på Iskcon Oslo på Facebook

BERGEN: Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

Hver søndag kl. 15-18: Lovefeast. Kirtan, foredrag og prasada.
Friday kirtan: Hver siste fredag i måneden kl. 17-20 (Gaura arati kl 19 og prasad kl 19.30).
Søndag 09. okt: Kartik måned begynner. Damodarastakam synges hver kveld kl. 19.30 fram til og med 08. nov.
Onsdag 26.okt: Govardhana Puja. Fest i tempelet kl. 17 – 20.
Fredag 28.okt: Srila Prabhupadas bortgangsdag. Markering i tempelet kl. 16.30 - 20.00

Web: harekrishna.no
Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon
Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00, Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

SÆRTILBUD
TIL NYT FRA HARE KRISHNAS LÆSERE

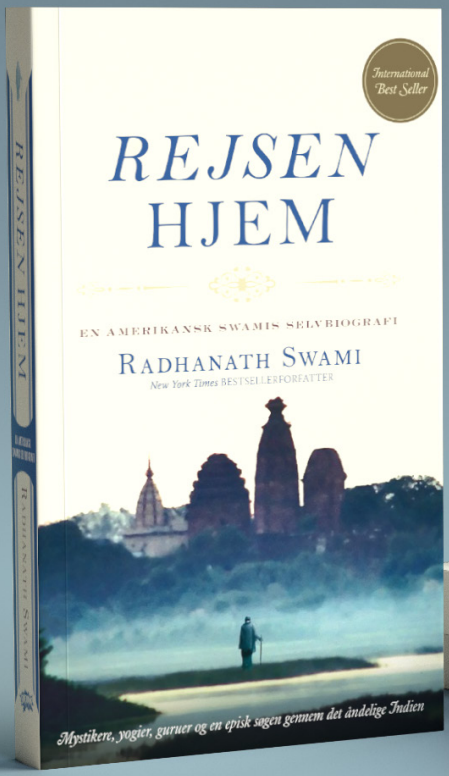

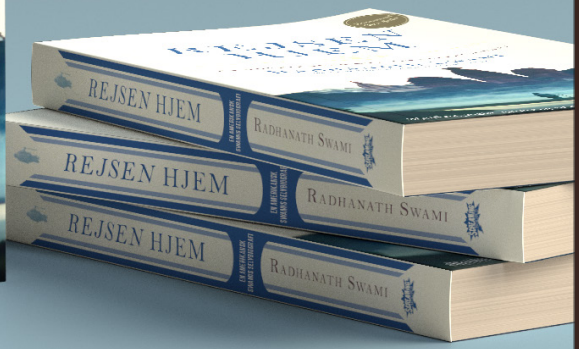

HH Radhanatha Swamis internationale bestseller, Journey Home, er netop udkommet i en dugfrisk dansk oversættelse med titlen Rejsen Hjem. Forlaget Screaming Books tilbyder nu bogen til alle Nyt fra Hare Krishnas læsere til halv pris! Normal bogladepris er 300 kr., men som læser af Nyt fra Hare Krishna kan du nu få den til 150 kr. (plus eventuel forsendelse).

Bestil bogen via redaktionen på lalitanatha@krishna.dk, tlf. 4073 6446 eller skriv til Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse.

***"Rejsen Hjem er en af de mest bemærkelsesværdige og indgående skildringer af en amerikansk swamis liv og eventyr og giver læseren mulighed for at gennemgå den samme forvandling."* - David Frawley, historiker, forfatter og yoga-lærer.**